

Călător în timp

Bragagiu

Fugarele secunde
Din viitor coboară,
Iar Timpul le ascunde
În fulguri de seară.

Ele plutesc alene
Spre-mpărăția noastră
Și parcă bat din gene
Mici îngeri la fereastră.

Copil le prind privirea
Prin florile de gheață,
Însă nu-mi cred uimirea
Că ei există-n viață.

Mă țin cu o poveste
Înduioșat de mână
În doi să trecem peste
Eclipse de lumină.

Iar Vremea toarnă stele
Ce fulguiesc prezise
Pe dorurile mele,
Pe urmele de vise.

De îmi venea iar mie
Să stau tot în omături
Știind o veșnicie
Cum trece pe alături.

Fulgii obrazu-mi taie
Și mi se-mplântă-n plete...
Revin iar în odaie
Din ierni pe îndelete.

Oglinda când îmi prinse
Privirea fâstăcită
Văzui tâmpilele-mi ninse,
Iar fața scrijelită.
Victor Bragagiu